

Wagner: Jeg har bl. a. taget Ordet for at gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at naar jeg ikke har givet min Taknemmelighed Udtryk igen i Aar, er det ikke, fordi jeg nu er mindre taknemmelig, end jeg var forrige Gang, men fordi jeg antog, at en Gentagelse var overflødig, eftersom jeg troede, at den ærede Ordfører vidste, at jeg ikke er saa tilbøjelig til at forandre min Anskuelse — i denne Sag saa lidt som i nogen anden — at jeg, naar jeg har været taknemmelig for nogle Maaneders siden, ikke ogsaa skulde være det nu. Det er den ærede Ordfører og ikke mig, der har skiftet Anskuelse. Jeg mener egentlig ikke, at min Udtalelse har været saa overordentlig uklar. Jeg kan ganske vist ikke vide det, thi jeg er ikke professionel Taler og udtrykker mig maaske ikke altid saa tydelig, som jeg burde, men jeg tillader mig dog at tro, at Rigsdagstidenden vil vise, at jeg udtrykkelig har udtalt, at jeg gentagende og stadig har fundet det rigtigt at stemme *mod* Indførelsen af Straf for Utugt som Erhverv. Naar jeg endte med en Reservation, saa er Grunden dertil ganske simpelt den, at naar man angriber et Forslag til Ændring i det bestaaende og ikke tilføjer nogle Ord mod dette bestaaende, kommer man let til at blive misforstaaet derhen, at man billiger det bestaaende, fordi man har angrebet det, som det foreslaas afløst med. Men: det behøver ingenlunde at være Tilfældet, at man derfor billiger det bestaaende, hvilket den ærede Ordfører ogsaa meget godt ved ikke er Tilfældet med mig. Jeg kan aldeles ikke give den ærede Ordfører Ret, naar han udtaler, at vi i Straffelovens Paragraffer om Uterlighed o. s. v. have et tilstrækkeligt Baand paa de prostituerede Kvinder. De kunne virkelig ikke straffes for Uterlighed, fordi de have deres umyndige Børn eller umyndige Sødskende hos sig, eller fordi de promenerer op og ned ad Gaden, og der er en Masse andre Maader, hvorpaa de kunne tiltrække sig Opmærksomhed, f. Eks. ogsaa ved at tiltale Mandspersoner, noget der nu er dem forbudt, og som de kunne straffes for, men som de, hvis den ærede Forslagsstillers Lov gaar igennem, ville kunne tillade sig, uden at der er nogen, der derfor kan krumme et Haar

paa deres Hoved. Naturligvis kunne de ikke foretage sig noget i ydre Forstand uanstændigt, saaledes f. Eks. at blotte Dele af deres Legeme; det ved jeg godt. Men de kunne paa mange tvetydige Maader tildrage sig Opmærksomheden i Fremtiden, hvad de ikke kunne efter den nu bestaaende Ordning. Hvad § 1 angaar, er det mig tilstrækkeligt, at den ærede Ordfører indrømmer, at der kan finde Politivilkaarlighed Sted efter den, det viser altsaa, at der ikke er noget Fremskridt ved § 1 fremfor den nugældende Ordning. Det er selv efter den ærede Ordførers Mening Højt som Højt, Politivilkaarlighed er der i begge Tilfælde. Og dog har man netop raabt saa højt om, at der er Politivilkaarlighed ved den nugældende Ordning, derfor maatte man bort fra den; men saa virker det ganske forbløffende at se, at vi ere lige vidt selv efter den ærede Ordførers Anskuelse. Hvad den meget udviklede § 2 angaar, har jeg ærlig talt ikke ventet noget videre Forsvar for den, da den ærede Ordfører selv indrømmede i Fjor under Behandlingen eller ved Forelæggelsen, at det var det svage Punkt i Forslaget, og det er vel næppe nogen Indiskretion at sige, at den ærede Ordfører, hvis jeg forstod ham ret, i Udvalget erkendte, at denne Paragraf var selvmodsige, til en vis Grad var meningsløs, og at selve Ophavsmanden til Forslaget indrømmede det samme, jeg troede derfor, at denne Paragraf saa temmelig var abandonneret. Det viser sig nu, at den ærede Ordfører vil fastholde, at der er Mening i den. Jeg skal tillade mig at gentage — den ærede Ordfører bebrejder mig, at jeg gentager; men Fejlen lader til at være, at jeg ikke gentager hyppigt nok — hvad jeg allerede tidligere har sagt: det er ikke de Bestemmelser, der indeholdes i § 2 i nærværende Forslag, der er det farlige ved Forslaget, men derimod de Følger, som en Vedtagelse af denne Paragraf vil have med Hensyn til § 2 i Loven af 1860. I alt Fald over alt, hvor der er indført Regulativer, er de offentlige Fruentimmeres Stilling aldeles klart bestemt gennem dem. Nu hæver man Regulativerne med alle deres Bestemmelser, og man kommer herved til at røre op i alle disse Forhold. Det bliver et Problem, hvorledes